

Warszawa, 10 maja 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

BChc 24/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24714.

Kl. 62 b, 37/01.

Władysław Hoła
(Bachowice, Polska)
i Józef Bochenek
(Monowice, Polska).

Samolot.

Zgłoszono 12 października 1935 r.
Udzielono 18 marca 1937 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest samolot, który może startować pionowo w górę z nierównego terenu i na takimże terenie lądować.

Samolot według wynalazku składa się w zasadzie z dwóch przechyłnych płatów, których płaszczyzny nośne podczas wzlotu są ustawione pod kątem 33° do poziomu, pod które to płaty tłoczą strumienie powietrza dwie śmigły. Jedna śmigła jest stała, druga ruchoma, obydwie zaś śmigły tłoczą jednocześnie powietrze na powierzchnie nośne płatów samolotu. Ramiona śmigły ruchomej mogą być tak ustawione, aby ich stopień działania wynosił zero, lub też

ramiona tej śmigły mogą również być tak samo nachylone, jak i ramiona śmigły stałej, przy czym ramiona śmigły ruchomej mogą być przestawiane zarówno podczas lotu, jak i podczas postoju samolotu.

Na rysunkach przedstawiono schematycznie przykład wykonania samolotu według wynalazku.

Fig. 1, 2 i 3 przedstawiają odpowiednio rzut boczny, widok z przodu i widok z góry na samolot według wynalazku, a fig. 4 i 5 — układ śmigł napędowych w widoku z boku i z góry.

Samolot w wykonaniu według wynalazku posiada płaty stałe 4, zapobiegające

kołysaniu się samolotu, oraz płaty przechylne 15 i 16, które podczas wzlotu są nachylone pod kątem 33° do poziomu, a podczas lotu poziomego są ustawione poziomo.

Obydwie śmigły samolotu 7 i 12 są osadzone na końcach wspólnego wału 13, przy czym ramiona śmigły 7 są nastawne umożliwiając zmianę nastawienia skoku ramion tej śmigły.

Końce ramion śmigły ruchomej 7 są połączone za pomocą układu dźwigni z ruchomą tulejką 6, prowadzoną na wale 13 za pomocą rowka 8, wykonanego w wale 13, i trzpienia 9, przesuwającego się w tym rowku 8 tam i z powrotem podczas nastawiania ramion śmigły 7. Uchwyt 10 tulei 6 jest połączony za pomocą drążków 11 z drążkiem nastawczym 14 tej przekładni.

W chwili wzlotu samolotu przechylne płaty 15 i 16 są nachylone pod kątem 33° względem osi wału 13, na którego końcach są osadzone dwie przeciwległe śmigły 7 i 12.

Podczas obrotu obydwu śmigł powietrze jest wtłaczane pod płaty 15 i 16 samolotu. Prąd powietrza, wywierając ciśnienie na te płaty, podnosi samolot w górę, gdy wielkość siły, wywołana ciśnieniem powietrza na płaty 15 i 16, przewyższy ciężar samolotu. Z chwilą, gdy samolot osiągnie odpo-

wiednią wysokość, przechylne płaty 15 i 16 ustawia się poziomo za pomocą odpowiedniego urządzenia nastawczego. Ramiona zaś tylnej ruchomej śmigły 7 przez odpowiednie przesunięcie drążka nastawczego 14 przybierają to samo położenie, co i ramiona przedniej śmigły, a wówczas samolot leci poziomo. Podczas lądowania nastawianie ramion śmigły 7 i płatów 15 i 16 odbywa się w odwrotnym kierunku.

Zastrzeżenie patentowe.

Samolot znamienny tym, że oprócz stałych płatów (4) posiada przechylne płaty ruchome (15 i 16), nastawiane w chwili wzlotu pod kątem 33° do płaszczyzn wirowania śmigł, a podczas lotu poziomego — w położenie poziome, oraz dwie śmigły (7 i 12), osadzone na końcach wspólnego wału (13), przy czym jedna śmigła (12) posiada stałe ramiona i znajduje się na przodzie samolotu, druga zaś, tylna śmigła (7) posiada ruchome nastawne ramiona, odpowiednio nastawiane podczas lotu za pomocą dźwigni nastawczej (14).

Władysław Hoła.
Józef Bochenek.

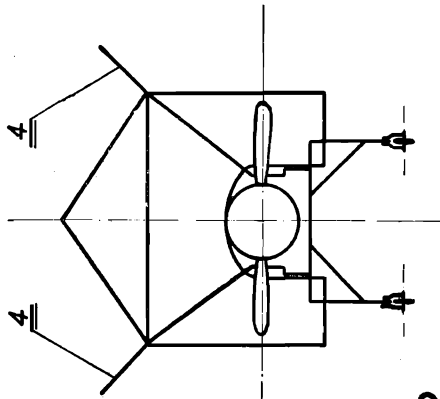

Fig. 2.

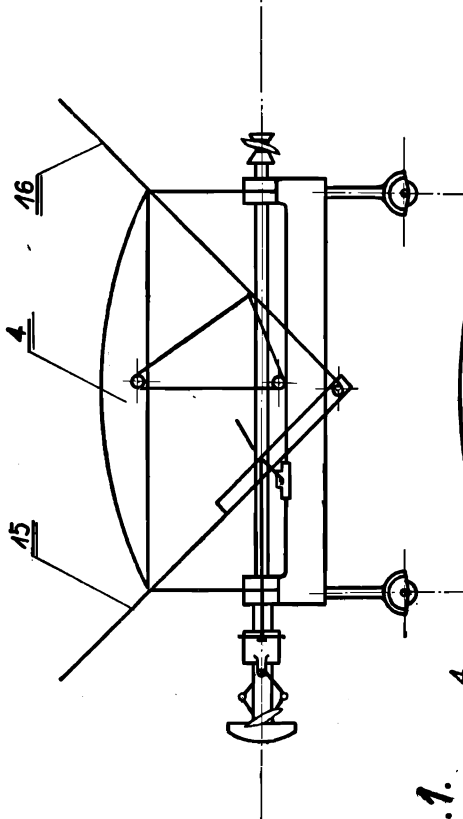

Fig. 1.

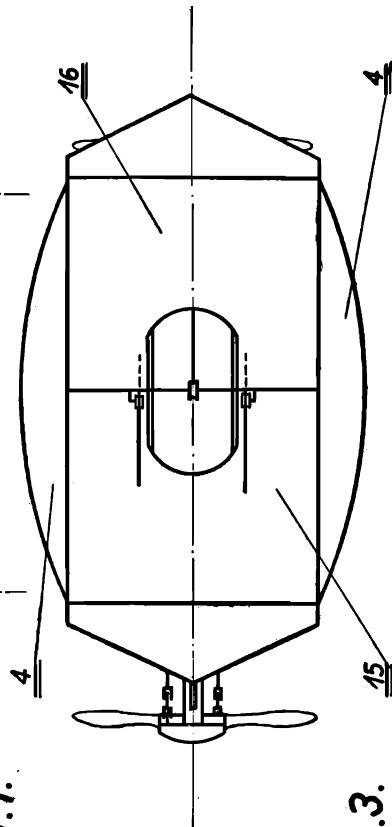

Fig. 3.

